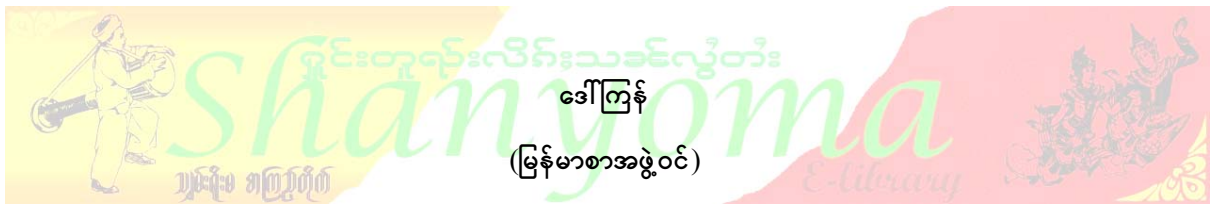

သူငယ်တော်နှင့်သူငယ်တော်သေနတ်

မြန်မာသမိုင်းသုတေသနစာစောင်၊ ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ၊ အမှတ် ၁၇၊ နာ ၁၁၅ မှ ၁၂၁ ထိ။

မြန်မာမင်းလက်ထက် အစုအမှုထမ်းများတွင် သူငယ်တော်ခေါ် မင်းမှုထမ်းရှိခဲ့သည်။ သူငယ်တော်တို့၏ အဆင့် အတန်း၊ တာဝန်နှင့်ဝတ္တရားတို့ကို ဖော်ပြသည့်အဆိုအမိန့်အမျိုးမျိုး အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရသည်။

- ၁။ သူငယ်တော်သည် အနောက်ဝန်စုအမှုထမ်း အနောက်အတွင်းတော်မိဖုရားများ မင်းသမီးများ အဆောင်များတွင် ရှင်းလင်းသုတ်သင်ရန်ရှိသည်များကို အနောက်ဝန်၊ အနောက်စာရေးတို့ကြပ်မတ်၍ ရှင်းလင်းသုတ်သင်ရသူအမှု ထမ်း ဖြစ်သည်။ ဗဒုံမင်းလက်ထက် သက္ကရာဇ် ၁၁၅၀ ပြည့် နတ်တော်လတွင် ရခိုင်မြို့၊ သံတွဲမြို့၊ ရမ်းဗြဲမြို့၊ မန် အောင်မြို့များမှ အိမ်ထောင်စုံလူ ၁၁၀ ကို အမရပူရမြို့တော်သို့ တက်နေစေ၍ စားပုံမြေတာပေးသနားပြီးလျှင် ယင်းလူတို့ကို သူငယ်တော်အမှုထမ်းဖွဲ့သည်။ ထိုအခါမှစ၍ ယင်းအမှုထမ်း ပေါ်သည်ဟု ရွှေနန်းသုံးဝေါဟာရ အဘိဓာန်၊ စာ ၁၅၄ တွင် ဆိုသည်။
- ၂။ မင်းမိဖုရားမင်းသမီးအပျိုတော်တို့နေသော အဆောင်အခန်းများနှင့်သွားလမ်းလာလမ်းများတွင် သာယာသန့် ရှင်းရှိအောင် ဆောင်ရွက်ရသော အမှုထမ်း။ မသန်ရှင်းသောအရာများရှိလျှင် တာဝန်ရှိသူ သူငယ်တော်သား ပေါက်တော်တို့အပေါ် အနောက်ဝန်က တိုက်ရိုက်စစ်ဆေး၍ အပြစ်ပေးနိုင်သည်ဟု မြန်မာမင်းအုပ်ချုပ်ပုံစာတမ်း စတုတ္ထတွဲ၊ စာ ၄၃ တွင် ဖော်ပြသည်။ ဗဒုံမင်းလက်ထက် ၁၁၅၀ ပြည့်တွင်မှပေါ်သော အမှုထမ်းဟု မဆိုပါ။
- ၃။ ယင်းအဆိုအမိန့်တို့ကိုလိုက်၍ ဦးသိန်းလှိုင်က သူ၏ခေတ်ဟောင်းမြန်မာ့သမိုင်းသုတေသနအဘိဓာန်တွင် သူ ငယ်တော်ကို - မင်းမိဖုရားအဆောင်တော်များ(အထူးသဖြင့် အိမ်သာတော်များ)ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင် ရှင်းလင်းသုတ်သင်ရသောအမှုထမ်းဟု ဖွင့်ဆိုထားသည်။
- ၄။ မြန်မာစာအဖွဲ့မှ ပြုစုသော မြန်မာအဘိဓာန်အကျဉ်းချုပ်ကလည်း သူငယ်တော်သည် - နန်းတော်ဆောင်တို့တွင် ကိစ္စအသေးအဖွဲ့များကို ဆောင်ရွက်ပေးရသောအမှုထမ်းဟု ဖွင့်ဆိုသည်။ အနောက်ဆောင်ဆိုင်ရာ သန့်ရှင်းရေး အမှုထမ်းဟုကား အတိအကျ မဆိုချေ။

၅။ ယုဒသန်အဘိဓာန်က သူငယ်တော်ကို - formerly a palace sweeper ဟူသောအနက်တစ်ခု ပေးသည်။ သန့် ရှင်းရေးအလုပ်သမားဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်မည်။ သို့သော် formerly ဆိုသောစကားအရ ရှေးအခါက သန့်ရှင်းရေး အလုပ်သမား ဖြစ်သည်။ ဆရာယုဒသန်တို့ခေတ်တွင် မဟုတ်တော့ပြီဟုတွေးထင်ရဖွယ် ရှိသည်။

ဤအဆိုအမိန့်များအရသော သူငယ်တော်သည် အနောက်အတွင်းတော် မိဖုရားမင်းသမီးများ၏အဆောင်များ တွင် သုတ်သင်ရှင်းလင်းရန် ရှိသည်များကို ရှင်းလင်းသန့်စင်ရသော အမှုထမ်းဖြစ်သည်ဟုကောက်ယူနိုင်ပေမည်။ ဘဝင် မကျပါ။ စဉ်းစားစရာများ ရှိနေပါသည်။ ရွှေနန်းသုံးဝေါဟာရအဘိဓာန်တွင် - ဗဒုံမင်းလက်ထက် သက္ကရာဇ် ၁၁၅၀ ပြည့် နှစ်တွင်မှ ရခိုင်မြို့၊ သံတွဲမြို့၊ ရမ်းဗြဲမြို့၊ မန်အောင်မြို့များက အိမ်ထောင်စုံ လူ ၁၁၀ ကို အမရပူရမြို့တော်သို့ တက်နေစေ ၍ သူငယ်တော်အမှုထမ်းဖွဲ့သည်။ ထိုအခါမှစ၍ ယင်းအမှုထမ်းပေါ်သည်ဆိုသောအချက်ကိုလည်း အလေးအနက်စဉ်းစား ရန်လိုပါသည်။ စဉ်းစားစရာအချက်အလက်များ ဤသို့ရှိပါသည်။

၁။ သူငယ်တော်သည် ပုဂံခေတ်ကပင်ရှိသော အမှုထမ်းဖြစ်၏။ သူငယ်တော်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဦးမြင့်အောင်က-

(က) ပုဂံခေတ်သက္ကရာဇ် ၅၉၅ ခုထိုး အိုပြည့်စုံသင်ကျောက်စာကြောင်းရေ ၁၉ တွင် ငြင်မြင်သင် ၁ သွိုင်ကျစွာ သူငယ်တော် ၁ ဤယံ၁၀သောကာငါလွသောသက်သိယံတေ-

(ခ) သက္ကရာဇ် ၆၂၆ ခုနှစ်ထိုး စောလှဝန်းဘုရားကျောက်စာကြောင်းရေ ၁၈ မှ ၂၀ အတွင်း ဤနွပစွရာဖျက္ကသူ ပုညာ၊ သံပျင်ကလန်သုင်တဟုရာသမာသုခမိန်အတောင်ရယ်မူဆိုင်ပိုင်များခပင်သိပါမြင်ပါ၏ -

ဤအထောက်အထားများအရ သူငယ်တော်သည် အိုပြည့်စုံသင်၏အလှူတွင် မျက်မြင်သက်သေအဖြစ် ပါဝင်ရ သော အရေးပါသည့်နန်းတွင်းအမှုထမ်းတစ်ဦးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ သံပျင်ကလန်ဟူးရားသမားသုခမိန်တို့နှင့်တစ်တန်း စားတည်းဖြစ်သော အမှုထမ်းအဖြစ်လည်းကောင်း တွေ့မြင်ရသည်။

(ဂ) သက္ကရာဇ် ၆၂၇ ထိုး မင်းဝိုင်းကျောက်စာကြောင်းအရ ၂၅ တွင် - အပသုငယ်ဟူသောအရေးအသားဖြင့် သူ ငယ်တော်သည် ဥစ္စနာမင်းကြီး၏နာခံတော်ဖြစ်သော လက်ဆောင်(ယူမှူး)ဥတ္တမဘိရားနှင့်အတူ မင်းမိန့်ကို နာ ခံ၍ မင်းမှုဆောင်ရွက်ရသူဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

(ဃ) သက္ကရာဇ် ၆၅၁ ခုနှစ်ထိုး တုရင်ပုထိုးကျောက်စာကြောင်းရေ ၁၇ တွင် အပသုဇ ဟူသော အရေးအသားဖြင့် သူငယ်တော်သည် အမှူးအမတ် သံယုင်တို့နှင့်အတူ မင်း၏မဟာဒါန်အလှူကို မျက်မြင်သက်သေအဖြစ် ပါဝင်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်ဟု ကျောက်စာများကို ကိုးကား၍ ဖော်ပြသည်။ (သူငယ်တော်ဖြစ်စဉ်၊ မြန်မာ့ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုသုတေသန၊ ၁၉၇၈၊ စာ ၁၈၇-၉၂။)

(င) ဒေါက်တာသန်းထွန်း၏ အေဒီ ၁၀၀၀ မှ ၁၃၀၀ အထိ မြန်မာပြည်အုပ်ချုပ်ရေး ဆောင်းပါးတွင် - သူငယ်တော်တို့သည် ဘုရင်လိုလားသည့်ဖွားဖက်တော်ကဲ့သို့သောသူများ ဖြစ်ဟန်တူပါသည်ဟုကောက်ချက်ချထားသည်။

၂။ ရခိုင်ရာဇဝင်ကျမ်းများတွင်လည်း သူငယ်တော်ဟူသော ဝေါဟာရ၊ သူငယ်တော်ခေါ် အမှုထမ်းတို့ကို ဤသို့ တွေ့ရသည်။

(က) သူငယ်တော်တို့ကို ခေါ်၍ အကြင်သူတို့၏ ကျောက်ကုန်း၌ လက်ဝါးစုံ ဖယောင်းဆီကပ်သောအရာရှိသည် ဖြစ်အံ့။ ထိုဖယောင်းဆီကပ်သောသူကို ရအောင်ဖမ်းယူခဲ့ဟု စေတော်မူလိုက်၏။ (ရမ်းပြည့်တောင်ကျောင်းဆရာတော်၊ ရခိုင်ရာဇဝင်သစ်ကျမ်း၊ ၁၉၃၀၊ ပ တွဲ၊ စာ ၃၆၄)

(ခ) တကောင်းစားသားချစ်နှောင်းဦးလည်း တစ်စီးရှင်သီဟသူသားကျော်စွာထံ သူငယ်တော်ခံလျက်နေလေ၏။ (ရခိုင်သစ်၊ ပ၊ စာ ၃၈၀။ ဓညဝတီအရေးတော်ပုံကျမ်း၊ စာ ၂၂)

(ဂ) ညီရွှေဆင်မှာ သားတော်အိမ်ရှေ့မင်းထံ သူငယ်တော်ခံ၍ နေရပါသည်။ သားအလတ်မှာ သားတော်အိမ်ရှေ့မင်းထံ သူငယ်တော်ခံလျက်နေရပါသည်။ (ရခိုင်သစ်၊ ဒု၊ ၃၁၆။ ဓညဝတီအရေးတော်ပုံ၊ စာ ၁၃၄။)

ဤတွင် သူငယ်တော်ဟူသောဝေါဟာရကို နှစ်အဖြစ်သာမက ကြိယာအဖြစ် သူငယ်တော်ခံသည်ဟု သုံးထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။

၃။ စွယ်စုံကျော်ထင်ကျမ်း ပတွဲ စာ ၁၁၅ တွင် - အင်ခုနစ်သွယ်၊ မှတ်စက္ကယ်၊ သူငယ်တော်တို့ အဘယ်နည်းဟူသော အမေးပုစ္ဆာပါသည်။ ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်ဘုရားက - ကောင်းစွာသိတတ်ခြင်း၊ စင်ကြယ်သန့်ပြန့်ခြင်း၊ လိမ္မာရေးခြားရှိခြင်း၊ မရမ်းမကားတရားစောင့်ခြင်း၊ ကျမ်းဂန်အကြားအမြင်များခြင်း၊ လိုချင်နည်းခြင်း၊ မမေ့မလျော့သတိရှိခြင်းသည် သူငယ်တော်လူပျိုတော်တို့၏ အင်္ဂါခုနစ်ပါး ဖြစ်၏ ဟုဖြေဆိုထားသည်။

ကန်တော်မင်ကျောင်းမေတ္တာစာနှင့်အဖြေ၊ စာ ၄၈-၄၉ တွင်လည်း သူငယ်တော်သည် ဘုရင့်အစေအပါးအဖြစ် အရေးပါသော မင်းမှုမင်းရေးကို စုံစမ်းရသူဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

မဟာဇေယသင်္ခယာ ပြုစုသော ဝေါဟာရလီနတ္ထဒီပနီတွင် အုန်းပင်အကြောင်း ဖွင့်ဆိုရာ၌ ဝံးချောသူကို စီရင်သည့်ဇာတ်လမ်းကလေး ပါသည်။ ထိုသူ၏ဦးခေါင်းခွံမှ စကားပြောသည်ဆို၍ ဘုရင်က သူငယ်တော် တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် စေလွှတ်၍ စုံစမ်းစေသည်ဟုဖော်ပြထားသည်။(ဝေါလီ၊ စာ ၁၇၀-၇၁)

မင်းတုန်းမင်းကြီးလက်ထက် အလယ်နန်းတော်မိဖုရားတွင် မြင်သော သမီးတော် ပုခက်တင်မင်္ဂလာပွဲတွင် ဘုရင်မင်းမြတ်က သူငယ်တော်မှုထမ်းလက်ဖွဲ့တော်မူသည်။ (သုသောဓိတရာဇဝင်၊ ဆဌမတွဲ၊ စာ ၁၈၂)။ သီပေါမင်းလက်ထက်တွင် သူငယ်တော်ကို အနောက်ရုံးစေအဖြစ် စာရင်းတင်သည်ဟုတွေ့ရသည်။ (သုသောဓိက၊ ဆဌမ၊ စာ ၄၂၃)

ထို့ကြောင့် သူငယ်တော်ခေါ် အမှုထမ်းသည် ပုဂံခေတ်မှသည် ကုန်းဘောင်ခေတ် ကုန်ဆုံးသည်အထိ ရှိခဲ့သော အမှုထမ်းဖြစ်သည်။ ဘုရင်၏ လူယုံတော်အစေအပါး အနီးကပ် ခစားထမ်းရွက်ရသူဟု ကောက်ယူပါသည်။ ဖိနပ်တော်၊ လက်ဖက်ရည်တော်၊ ကွမ်းရေတော်ဝန်ထမ်းများနှင့်အလားတူမည်။ သို့မဟုတ် ထိုထက်ပင် အဆင့်အတန်းမြင့်သည်ဟု ဆယွယ်ရှိပါသည်။

အင်္ဂလိပ်မြန်မာအဘိဓာန်က သူငယ်တော်ကို Royal Page ဟုဖွင့်ဆိုသည်။ ယုဒသန်အဘိဓာန်က a personal attendant of a Sawbwa ဟုအနက်တစ်ခုလည်း ပေးသည်။ Page ကို အင်္ဂလိပ်မြန်မာအဘိဓာန်များက မင်းလုလင်၊ လက်ပါးစေလူပျိုတော်၊ လက်ပါးစေလုလင်ဟု အနက်ဖွင့်ကြသည်။ ဤသို့ဆိုလျှင် သူငယ်တော်၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်၊ တာဝန်ဝတ္တရားတို့ကို တွေးဆနိုင်ကြမည်ဟုဆပါသည်။

သူငယ်တော်စုခေါ် လက်နက်ကိုင်ရဲမက်အမှုထမ်းလည်း ရှိသည်။ သူငယ်တော်စု၊ သူငယ်တော်မှူးသွေးသောက်၊ သူငယ်တော်သွေးသောက်၊ သူငယ်တော်သေနတ် ဟူသောဝေါဟာရနှင့်ယင်းရဲမက်အမှုထမ်းစုသည် ညောင်ရမ်းခေတ်ကပင် အထင်အရှား ရှိနေခဲ့ပေပြီ။ ညောင်ရမ်း၊ အနောက်ဘက်လွန်၊ သာလွန်တို့လက်ထက် မင်းသုံးပါးအမိန့်တော်၊ သာလွန်မှ တနင်္ဂနွေမင်းအထိ ထုတ်ပြန်သော မင်းခုနစ်ပါးအမိန့်တော်များတွင် အထင်အရှားတွေ့ရသည်။

ညောင်ရမ်းမင်းတရား(၁၅၉၇-၁၆၀၅)သည် ကစဉ့်ကရဲနှင့်တကွတပြားစီ ဖြစ်နေသော မြန်မာနိုင်ငံကို ပြန်လည်စည်းရုံးရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။ မြင်းသည်၊ ဆင်သည်၊ ခြေသည်မှစ၍ ဝန်စုမှူးစုများကိုလည်း အစဉ်အလာဖွဲ့ဖက်ရင်းအတိုင်းသာမက ပြုပြင်ဖြည့်စွက်၍ စနစ်တကျရှိစေခဲ့သည်။ သာလွန်မင်းတရား(၁၆၂၉-၄၈)လက်ထက်တွင် ပိုမိုတကျပြည့်စုံအောင် စာရင်းမှတ်တမ်းစစ်တမ်းများ ကောက်ယူစေ၍ ရွှေတိုက်စာရင်းသွင်းသည်။ ယင်းရွှေတိုက်စာရင်းမှတ်တမ်းများနှင့်အမိန့်တော်များမှ ထုတ်နုတ်ဖော်ပြပါသည်။

ညောင်ရမ်းမင်းတရားကြီးသည် ၉၆၅ ခု ဝါခေါင်လဆန်း ၅ ရက်(၁ ဩဂုတ် ၁၆၀၃)တွင် သားတော်တပယင်းမင်းသားကို သတိုးမဟာမဇ္ဈရာဇာဘွဲ့နှင့်အိမ်ရှေ့နှင့်သည်။ အစီးအနင်းအဆောင်အရွက်များနှင့်တကွ အိမ်ရှေ့တော်နှင့်စပ်ဆိုင်သမျှ ဝန်စုမှူးစု၊ သွေးသောက်စုများ၊ ကံကျွေးခံစားကျေးမြို့ရွာများ၊ ဆင်မြင်းရွှေငွေအသုံးအဆောင်စသည်များ ပြည့်စုံစွာ လက်ဖွဲ့သနားတော်မူသည်။ ယင်းအမိန့်တော်တွင် - လူပျိုစာရေးစာချီစု၊ ရှေ့တော်ပြေးစု၊ ဆင်ကဲသွေးသောက်၊ မခေါက်စားသွေးသောက်၊ ...သူရဲလင်မှူးသွေးသောက်၊ ဥဒိန်တသွေးသောက်၊ သူငယ်တော်မှူးသွေးသောက်၊ အတွင်းရွှေမှူးသွေးသောက်... ခွဲဝေပေးမြဲ ကျွန်တော်မျိုးတို့ကို အိမ်ရှေ့ဝန်စာရေးကြီးတို့မှာ အပ်စေ-ဟုတွေ့ရသည်။ (The Royal Orders of Burma I, 174)

သက္ကရာဇ် ၉၉၉ ခုတွင် သာလွန်မင်းတရားကြီးသည် ဒိုင်း၊ လမိုင်း၊ ဝင်းတော်သူရဲ ၁၂ တပ်၊ ရွှေပန်းပန်ဝင်းတော်လေးမျက်နှာ၊ မာရဘင် ၉ သင်းမှူး...အစရှိသော အစုအမှုထမ်းများကို နယ်ပုံနယ်တာနှင့်ကြီးတိုင်းတာ၍ စားမြေလုပ်မြေသမုတ်ပေးချသည်။ ယင်းအမှုထမ်းများတွင် ရှေးတော်ပြေး၊ ဝန်းကျင်နေကံဖွဲ့သည့် ၄၀ တော်၊ ကွမ်းရေကိုင်၊ သူငယ်တော်စု၊ နောက်တော်ပါကျွန်တော်ဟောင်း၊ ထီးဖြူတော်ကျိုင်းတော်ထမ်း၊ ဝေါတော်ထမ်းစင်တော်ထမ်း...စသည်ဖြင့် တွေ့ရသည်။

မင်းရာဇာကြီးစာတမ်း(ပေ)တွင်လည်း သက္ကရာဇ် ၉၆၃ ခုနှစ်တွင် မင်းရာဇာကြီးသည် ပဲခူးကို ချီတက်တိုက်ခိုက်အောင်မြင်၍ အပြန်တွင် ပဲခူးမှ လက်နက်လူသူပစ္စည်းစသည်များ သိမ်းယူခဲ့သည်။ ယင်းသို့ သိမ်းယူခေါ်ဆောင်ခဲ့သူများမှ ယိုးဒယားသဘင်သည် အကလေးအစို့သားတို့ကို သူငယ်တော်သွေးသောက်သို့ အပ်၍ နေရာချထားတော်မူသည်။(ပေ/ခေါကျော)

သူငယ်တော်မှူးသွေးသောက်စုသည် စစ်ကိုင်းတွင် မင်းပြုသော သီဟပတေ့မင်းပြောက်(၁၃၂၇-၃၃)လက်ထက်ကပင် ဖွဲ့ဖက်ရင်းရှိခဲ့သည်။ ဝမ်းဘဲအင်းစံမင်း(၁၆၇၃-၉၈)လက်ထက်တွင် ရှေးမင်းအဆက်ဆက်တို့ ဖွဲ့ဖက်ခဲ့ရင်း ဆင်စု၊ မြင်းစု၊ အမှုထမ်းစု၊ သတိုးဆွေစည်မျိုးဆက်စုစသည့်ရွှေတိုက်ဝင်စာရင်းများကို ပြန်လည်စုစည်းစီစစ်၍ ရွှေတိုက်စာရင်းသွင်းသည်။

ယင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ၁၀၄၁ ခု ပထမဝါဆိုလဆန်း ၅ ရက်(၂ ဇွန် ၁၆၇၉) နေ့စွဲပါအမိန့်တော်တွင် - စစ်ကိုင်းတွင်မင်းပြုသော သီဟပတေ့မင်းပြောက်ဖွဲ့သည်ကား တနင်္သာရီမြင်း၊ ဇေယရန်သူမြင်း...ဇေယကျော်သူသွေးသောက်၊ ဘယသာရသွေးသောက်၊ မှူးသားမတ်သားကြီးစု...တောင်ငူလူပျိုစု၊ စာရေးစာချီစု၊ ရှေ့တော်ပြေးစု၊ ...လက်မည်းစားသွေးသောက်၊ သော်ကတို့သွေးသောက်၊ သူငယ်တော်မှူးသွေးသောက်၊ သူရဲလင်မှူးသွေးသောက်...ရွှေတိုက်တော်သွင်းရ၏ -ဟုဖော်ပြသည်။ (ROB II, 217; 38)

သူငယ်တော်မှူးသွေးသောက်သည် ခြေသည်တော်သွေးသောက်စုဟု ကောက်ယူဖွယ်ရှိ၏။ သူငယ်တော်သွေးသောက်၊ သူငယ်တော်သေနတ်ဟုလည်း ညောင်ရမ်းခေတ်အမိန့်တော်များတွင် တွေ့ရသည်။

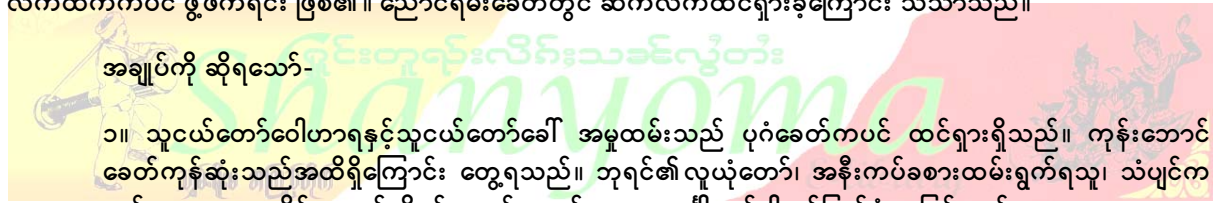
သာလွန်မင်းတရား(၁၆၂၉-၄၈)အမိန့်တော်များတွင် အစုအနင်းစာရင်းစစ်တမ်းများ ပိုမိုတကျပြည့်စုံစွာ တွေ့ရသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၀၀၀ ပြည့် တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၅ ရက်(၁၂ ဇန်နဝါရီ ၁၆၃၉)နေ့ထုတ် အမိန့်တော်တွင် - သွေးသောက်စုမှာ ရွှေမြို့တော်သွေးသောက်၊ မြေနန်းသွေးသောက်၊ တန်တားဦးသွေးသောက်၊ ဘယင်ချီသွေးသောက်၊ သူငယ်တော်သွေးသောက်၊ အိမ်သားတော်သွေးသောက်၊ နောက်ဝန်းကျင်သွေးသောက်၊ အစုစုသွေးသောက်(ခုနစ်စု)တွင် တစ်စုကို လူဦးရေ ၁၀၀ စီဖွဲ့-ဟုချမှတ်ထားသည်။ သွေးသောက်စုခုနစ်စုရှိရာတွင် သူငယ်တော်သွေးသောက်စုလည်း ပါ သည်။ သွေးသောက်စုတစ်စုလျှင် လူ ၁၀၀ စီ ဖွဲ့ထားကြောင်းသိရသည်။ (ROB I, 113; 416)

အစုအမှုထမ်းတို့တွင် သူငယ်တော်သေနတ်စုဟုလည်း ရှိသည်။ သေနတ်စွဲကိုင်အမှုထမ်းရသော ရဲမက်စုဖြစ်၏။ သေနတ်စုများအနက် အဝရွှေမြို့တော်သေနတ်၊ မြေနန်းတော်သေနတ်၊ တံတားဦးသေနတ်၊ ဘုရင်ချီသေနတ်၊ သူငယ်တော်သေနတ်တို့သည် ဘုရင်မင်းမြတ် သင်္ကြန်တော်ခေါ်ရန် ရေခပ်ထွက်ကြသည့်အခမ်းအနားတွင် ရေတော်ခပ်များကို ကူညီ၍ ရေအိုးကိုယ်စီပိုက်ကာလိုက်ပါရသည်။ ထို့ပြင် ငါထွက်တော်မူလျှင် ရှေ့နောက်ဝဲယာသေနတ်စွဲကိုင်၍ လိုက်စေ-ဟူသော ၉၉၇ ခု နယုန်လပြည့်ကျော် ၁၀ ရက်(၃၀ မေ ၁၆၃၅)ထုတ်ပြန်သည့်အမိန့်တော်အရ ဘုရင်ထွက်တော်မူတိုင်း ရှေ့နောက်ဝဲယာသေနတ်စွဲကိုင်လိုက်ပါရသည့်ရဲမက်တော်များဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်သည်။ (ROB I, 62; 243)

ညောင်ရမ်းခေတ်တစ်လျှောက်တွင် သူငယ်တော်သေနတ်စုသည် အခြားရဲမက်စု၊ သေနတ်စွဲအစုအမှုထမ်းတို့နှင့်အတူ အရေးပါခဲ့၊ ထင်ရှားခဲ့သည်။ မြေနန်းတော်တွင် အိပ်ဖန်တက်နေ ထမ်းရွက်ရသည့်သေနတ်စုများတွင်လည်း ပါသည်။ သာလွန်မင်းလက်ထက်ကပင် ဖွဲ့ခဲ့ရင်း မုတ္တမမြို့ပါသေနတ်၊ သရေခေတ္တရာမြို့ပါသေနတ်၊ ဝန်းကျင်ပါသေနတ်၊ မင်းတုန်းပါသေနတ်၊ ညောင်ရမ်းပါသေနတ်၊ တံတားဦးသေနတ်၊ ပန်းရသေနတ်၊ သူငယ်တော်သေနတ်အစုစုတို့ကို မြေနန်းတော်မှာ ခန့်ထားတော်မူ၍ တစ်စုတွင် လက်ဝဲ ၅၀၊ လက်ယာ ၅၀၊ အိပ်ဖန်မှာ သွေးသောက်ကြီးတို့နှင့်တစ်စုလျှင် ၁၀ စီ မြေနန်းတော်မှာအိပ်ရသည်။ (၁၀၄၁ ခု ပထမဝါဆိုလဆန်း ၅ ရက်၊ ၂ ဇွန် ၁၆၇၉၊ ဝမ်းဘဲအင်းစံမင်းအမိန့်တော်။ (ROB II, 42; 215)

သူငယ်တော်သေနတ်အပါအဝင် သေနတ်စုများကို ဘုရင်မင်းမြတ်အဆက်ဆက်တို့က စားမြေနေမြေပေးချသနားတော်မူသည်။ ဝမ်းဘဲအင်းစံမင်းလက်ထက်တွင် ထပ်မံ၍ - ပန်းရသေနတ်၊ တံတားဦးသေနတ်၊ အတွင်းဝန်းကျင်သေနတ်၊ သူငယ်တော်သေနတ်၊ ဘုရင်ချီသေနတ်များမှာ ခမည်းတော်ဘုရား(ပြည်မင်း ၁၆၆၁-၇၂)ဖွဲ့တော်မူသည့်အတိုင်း တည်စေ။ နေမြေလုပ်မြေစားမြေ ပေးချသနားတော်မူသည့်အရာများမှာလည်း ရှေးအတိုင်းတည်စေ-ဟု အမိန့်တော်ထုတ်ပြန်သည်။ (၁၀၅၄ ခု၊ နယုန်လဆန်း ၇ ရက်၊ ၁၁ မေ ၁၆၉၂ အမိန့်တော်။ (ROB II, 292; 65)

သူငယ်တော်စုသည် သွေးသောက်စု၊ သေနတ်စုရဲမက်တော်များ ဖြစ်သည်။ စစ်ကိုင်း သီဟပတေ့မင်းပြောက်လက်ထက်ကပင် ဖွဲ့ဖက်ရင်း ဖြစ်၏။ ညောင်ရမ်းခေတ်တွင် ဆက်လက်ထင်ရှားခဲ့ကြောင်း သိသာသည်။

အချုပ်ကို ဆိုရသော်-

၁။ သူငယ်တော်ပေါ်ဟာရနှင့်သူငယ်တော်ခေါ် အမှုထမ်းသည် ပုဂံခေတ်ကပင် ထင်ရှားရှိသည်။ ကုန်းဘောင်ခေတ်ကုန်ဆုံးသည်အထိရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။ ဘုရင်၏လူယုံတော်၊ အနီးကပ်ခစားထမ်းရွက်ရသူ၊ သံယုင်ကလန်၊ ဟူးရားသုခမိန့် စသည်တို့နှင့်အဆင့်အတန်းတူသူ၊ အင်္ဂါခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသူ ဖြစ်သည်။

၂။ ဗဒုံမင်းလက်ထက် ၁၁၅၀ တွင်မှစတင်ပေါ်သော အမှုထမ်း၊ အနောက်ဆောင်များတွင် သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရသော အမှုထမ်း ဖြစ်နိုင်အံ့မထင်ပါ။

၃။ သူငယ်တော်စု၊ သူငယ်တော်သွေးသောက်မှူး၊ သူငယ်တော်သေနတ်တို့လည်း သီဟပတေ့မင်းပြောက်လက်ထက်ကပင် ဖွဲ့ဖက်ရင်းရှိခဲ့သည်။ ညောင်ရမ်းခေတ်တွင် ထင်ရှားသော သေနတ်စွဲကိုင်အမှုထမ်းရသော ရဲမက်အစုဖြစ်သည်။